

Сливенскитѣ приятели, агенти и куриери на Раковски.

Тѣй нареченото българско *легионерство* въ Сърбия, инициатори на което бѣха по-скоро Раковски и Каравеловъ, отколкото сръбското правителство, не трѣбва да се счита като още единъ опитъ на българскитѣ надежди за чужда помощъ, въ случая сръбска. Раковски гонѣше двояката цѣль: да подготви революционно движение въ вжтрѣшността на България едноврѣменно съ това въ Сърбия, и второ, да обучи по военното искусство млади и интеллигентни българи, които, като бивши легионери или кандидати за офицери въ Сърбия, да излѣзатъ способни войводи въ Балкана. Първиятъ опитъ съ български легионери въ Бѣлградъ е билъ въ сжщата 1862 г., когато отъ тамъ пристигатъ въ Сливенъ революционеритѣ апостоли *Х. Ставри* и *Н. Паскалевъ*. И въ новото си свѣрталище — Бѣлградъ, Раковски е билъ заобиколенъ съ редица млади интеллигентни сливенци и извѣстни сливенски „хайдути“, като *Хитовъ*, *Х. Димитъръ* и др. Между редоветѣ на по-първата група сж били *Симеонъ Станчовъ*, който умрѣ слѣдъ освобождението, пенсиониранъ учителъ, послѣ *Бората* или *Н. Боровъ*, *Ив. Зарделийски* и *Петъръ Поповъ*. *Боровъ* е билъ отличенъ ученикъ на *Чинтуловъ* и многообѣщающъ революционеръ. Умрѣлъ е като юнкеръ и погребанъ въ Бѣлградъ, дѣто другаритѣ му — почитатели — издигатъ паметникъ въ негова честь.¹⁾

Раковски е ималъ вѣрни сътрудници — сливенци не само вънъ отъ Сливенъ, но и въ самия градъ. Такива сж били: *Ст. Гидиковъ*, и *Анастасъ Х. Добревъ*, вуйка на Д-ръ *Добри Минковъ* и т. н.²⁾, било като негови революционни сподвиж-

Тотю, хотела се нарича „центъръ на свѣтилата на нашата тогавашна бунтовна епоха“. Тукъ сж се събирали: Раковски, Х. Димитъръ, Дишлията, Караджата и т. н. Особно извѣстна била стаята № 6, дѣто ставали най-често съвѣщанията. Ср. Симидовъ за Филип Тотю стр. 359, 360, 369, 370.

¹⁾ Нѣкои интересни свѣдѣния за Боровъ ни дава Д-ръ Д. Минковъ въ статията си „Петдесетъ годишнината на Сливенския театъръ“ въ *Свѣтлина*, год. XXXI, кн. I.

Ср. Чакъровъ въ „Свѣтлина“, год. IX, кн. II и III. Чакъровъ помни когато е идвалъ у тѣхъ сливенскитѣ младежъ Боровъ, който се славѣлъ съ пѣненето на народни хайдушки пѣсни, а най-вече на пламенитѣ Чинтулови стихове. Боровъ училъ въ Одеската семинария и билъ учителъ въ бесарабскитѣ села.

Подробности за Бѣлградския легионъ ще се намѣрятъ у сжщия Чакъровъ, а отчасти за разтурянето му, въ бѣлжжитѣ ни за Ив. Цанковъ, „Свѣтлина“ Дек. 1904 г.

²⁾ Анастасъ Х. Добревъ или Х. Калудинъ. У него се е криелъ Раковски, когато е идвалъ въ самия градъ. За Анастасъ Х. Добревъ вижъ статията на д-ръ Д. Минковъ въ сп. „Свѣтлина“, 1913 г. книжка V.